

Hertil kommer, at der i et vist omfang må påregnes et antal tomme celler i forbindelse med løsladelser og kortvarige frigangsordninger, ligesom vedligeholdelse og reparationer forudsætter, at en vis kapacitet holdes ledig.

Specielt for arresthusenes vedkommende er det afgørende, at disse altid kan modtage personer, der anholdes af politiet eller varetægtsfængsles. Dette betyder, at arresthusene aldrig må fyldes mere op, end at der selv i spidsbelastningsperioder er plads til de anholdte og varetægtsfængslede. Det bemærkes i den forbindelse, at det blandt andet af efterforskningsmæssige grunde som oftest ikke vil være muligt at anbringe mere end én i hver celle. Også størrelsen af cellerne er en stærk kontraindikation imod dobbeltbelæg.

Såfremt institutionerne i gennemsnit skulle have et belæg på 100 pct., ville de store dele af året nødvendigvis være overbelagte.

En mere udbredt anvendelse af dobbeltbelæg ville endvidere være i strid med De Europæiske Fængselsregler og FN's Standard Minimum Regler.